

Sygn. akt IX Ga 399/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie IX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Sławomir Boratyński (spr.)

Sędziowie: SO Liliana Stępkowska

SO Wojciech Leon Turzański

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Olszewska-Judin

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2014 roku w Lublinie

na rozprawie

sprawy wszczętej z urzędu

z udziałem M. N.

o wpis dłużnika do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 7 listopada 2013 r.

sygn. akt LU VI Ns KRS (...)

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania sądowi rejestrowemu.

Sygn. akt IX Ga 398 / 13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym sprawy wszczętej z urzędu po powiadomieniu przez komornika sądowego przy tym Sądzie z udziałem dłużnika M. N. wpisał dłużnika do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Dłużników Niewypłacalnych .

Jako uzasadnienie postanowienia wskazano ,że zgodnie z art. 55 pkt 5 o Krajowym Rejestrze Sądowym do rejestru dłużników niewypłacalnych wpisuje się z urzędu dłużników , których mowa w art. 1086 § 4 kpc .Natomiast z mocy art. 1086 § 4 kpc w razie powstania zaległości za okres dłuższy niż 6 miesięcy komornik z urzędu składa wniosek do KRS o wpis dłużnika alimentacyjnego do rejestru dłużników niewypłacalnych .Zawiadomieniem z dnia 6 sierpnia 2013 r. komornik sądowy z urzędu zawiadomił Sąd rejestrowy ,że w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko uczestnikowi na podstawie tytułu wykonawczego Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt V RC 1041/11 nastąpił stan , o którym mowa w art. 1086 § 4 kpc .

W uzasadnieniu postanowienia wskazano nadto, że orzeczenie o kosztach postępowania znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 102 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc w zw. z art. 7 ustawy o KRS

Przedmiotowe rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zostało zaskarżone apelacją przez uczestnika postępowania w zakresie w jakim odnosiło się ono do dokonanego wpisu. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i wykreślenie wpisu z rejestru.

Jako uzasadnienie apelacji wskazano, że opisana w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia sytuacja nie jest zgodna z prawdą. Skarżący wskazał, że cała należność alimentacyjna wraz z odsetkami i została dobrowolnie przez niego wpłacona bezpośrednio na rachunek bankowy wierzyciela. Od miesiąca marca 2013 r. dobrowolnie spłaca już bieżące świadczenia alimentacyjne. Potwierdzenia wpłat skarżący okazał także komornikowi. Wskazał także, że za miesiąc wrzesień 2013 r. dokonał bezpośrednio wpłaty na rachunek komornika. Wskazano także, że na działanie komornika skarżący wniósł skargę na czynności komornika do Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy Sąd Gospodarczy w Lublinie rozpoznając przedmiotową apelację ustalił i zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na jej uwzględnienie.

Stosownie do przepisu art. 55 pkt 5 ustawy o KRS do rejestru dłużników niewypłacalnych wpisuje się z urzędu dłużników, o których mowa w art. 1086 § 4 Kodeksu postępowania cywilnego. Stosownie natomiast do powyższego przepisu art. 1086 § 4 kpc w razie powstania zaległości za okres dłuższy niż 6 miesięcy komornik z urzędu składa wniosek do Krajowego Rejestru Sądowego o wpis dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych. Wniosek komornika nie podlega opłacie sądowej.

Rejestr Dłużników Niewypłacalnych jest jawnym zbiorem danych o podmiotach, które straciły płynność finansową i w konsekwencji przestały wywiązywać się z powziętych zobowiązań, niezależnie od tego, czy osoby te wpadły w kłopoty finansowe ze swojej winy czy nie. Powszechnie przyjmuje się również, że wpis dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych ma wpłynąć dyscyplinująco na osoby uchylające się od płacenia alimentów - zob. ustawa z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 7 z późn. zm.). Tak więc w świetle powyższego elementem niezbędnym do złożenia przez komornika przedmiotowego wniosku jest powstanie zaległości za okres dłuższy niż 6 miesięcy. Komornik zatem winien przed swoim wystąpieniem do Sądu Rejestrowego w tym zakresie poczynić stosowne ustalenia w zakresie faktycznego istnienia tej zaległości oraz już realizując to wstąpienie wykazać jej istnienie.

W powiadomieniu skierowanym do Sądu I instancji z dnia 2 sierpnia 2013 r. komornik wskazał, że zadłużenie dłużnika dotyczy okresu dłuższego niż 6 miesięcy oraz, że wynosi ono kwotę 6 083,33 zł. (k. 2), Z przedmiotowych akt wynika, że dłużnik zobowiązany był na podstawie postanowienia z dnia 5 marca 2012 r. Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie wydanego tytułem zabezpieczenia i zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dołożenia na rzecz małoletniej M. K. tytułem alimentów kwoty po 350 zł. miesięcznie płatne do rąk opiekuna prawnego B. K. (k. 3 i nast.). Na podstawie wyroku Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie V Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z dnia 19 grudnia 2012 r. również zaopatrzonego w klauzulę wykonalności – pkt V – tytułem alimentów zasądzone od uczestnika na rzecz jego małoletniej córki kwotę po 350 zł. miesięcznie za okres od dnia 4 marca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. oraz po 400 zł. miesięcznie poczynając od dnia 1 lipca 2012 r. Płatności miały być dokonywane do rąk rodziców zastępczych małoletniej – B. i P. małż. K. (k. 5 i nast.).

Rozstrzygnięcie przedmiotowej apelacji zależało zatem od ustalenia tego czy faktycznie istniały w niniejszym przypadku przesłanki do działania komornika z urzędu na podstawie przepisu art. 1086 § 4 kpc, jak uznał to komornik i co zresztą uczynił, czy też nie jak twierdzi apelujący.

Jak wynika z akt przedmiotowego postępowania niewątpliwie istniały okresy, w których dłużnik posiadał zadłużenie i zalegał ze spłatą orzeczonych alimentów. Materiał dowodowy załączony przez skarżącego do wniesionej przez niego apelacji w ocenie Sądu Okręgowego pozwala na stwierdzenie, że zaległość ta nie istniała natomiast i to w wysokości

określonej powyższym przepisem w dacie wystąpienia przez komornika do Sądu Rejestrowego, a tym bardziej w dacie dokonywania przedmiotowego wpisu do rejestru przez Sąd I instancji. Jak wynika bowiem z dowodów załączonych przez dłużnika do wniesionej apelacji chociaż wpłat nie dokonywał on na konto komornika to swoje zobowiązania alimentacyjne wpłacał bezpośrednio osobie uprawnionej od ich odbioru tj. B. K. Uczestnik wpłacił: w dniu 14 lutego 2013 r. kwotę 2300 zł., w dniu 5 marca 2013 r. kwotę 400 zł., w dniu 6 kwietnia 2013 r. kwotę 400 zł., w dniu 6 maja 2013 r. kwotę 400 zł., w dniu 7 maja 2013 r. kwotę 5123,20 zł., w dniu 6 czerwca 2013 r. kwotę 400 zł., w dniu 8 lipca 2013 r. kwotę 400 zł. zaś w dniu 6 sierpnia 2013 r. kwotę 400 zł. (k. 14 i nast.). W miesiącu wrześniu bieżącego roku wpłata taka w wysokości 434 zł. była natomiast już dokonana przez uczestnika na rachunek komornika (k. 17). Łączna zatem suma wpłat dokonanych przez uczestnika wyniosła 10 257,20 zł. Brak takich wpłat na rachunek komornika w okresach wcześniejszych nie może prowadzić w świetle powyższego jednak do uznania, że dłużnik nie wywiązywał się wobec osoby wierzyciela z nałożonych na niego obowiązków dokonywania wpłat świadczeń alimentacyjnych. Warto tu także wskazać, że z dowodu załączonego do apelacji wynika, iż czynność komornika z dnia 2 sierpnia 2013 r. w postaci dokonania złożenia wniosku o wpis dłużnika do rejestru została nadto zaskarżona przez dłużnika skargą na czynność komornika pochodzącą z dnia 14 sierpnia 2013 r. (k. 13) - chociaż uczestnik nie przedstawił ani dowodu jej złożenia w Sądzie lub dowodu jej nadania. Nie wpływa to jednak na zasadność wniesionej apelacji w sytuacji, gdy z pozostałych dowodów załączonych do apelacji nie wynika, aby uczestnik posiadał zadłużenie alimentacyjne wynoszące ponad sześć miesięcy, o którym stanowi powyższy przepis.

Tak więc skoro dowody przedstawione przez dłużnika pozwalają na stwierdzenie, że w dacie w której komornik powiadomił Sąd I instancji o zadłużeniu dłużnika z tytułu alimentów, w rzeczywistości nie istniało ono w wysokości wskazanej w zawiadomieniu w ocenie Sądu Okręgowego dokonane powiadomienie Sądu Rejestrowego o zaistnieniu przesłanek z art. 1086 § 4 kpc nie znajdowało uzasadnienia w rzeczywistym stanie rzeczy i nastąpiło z uchybieniem dyspozycji tego przepisu. Jak wskazano wcześniej komornik przez dokonaniem tego wystąpienia winien ustalić rzeczywisty stan rzeczy w tym zakresie, a Sąd Rejestrowy winien to zweryfikować przed dokonaniem zaskarżonego wpisu do rejestru. Powyższe zatem oznacza także, że dokonany wpis apelującego jako dłużnika do KRS – Rejestru Dłużników Niewypłacalnych bez uprzedniego sprawdzenia rzeczywistego stanu zadłużenia i bez ustalenia czy rzeczywiście zostały spełnione przesłanki warunkujące dokonanie takiego wpisu został dokonany z uchybieniem przepisowi art. 55 pkt 5 ustawy o KRS.

Stosownie zaś do przepisu art. 694⁷ kpc w razie uwzględnienia środka odwoławczego od orzeczenia wydanego w postępowaniu rejestrowym, dotyczącego wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, sąd drugiej instancji uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi rejestrowemu.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lublinie XI Wydziałowi Krajowego Rejestru Sądowego.

Na marginesie należy wskazać, że wbrew ustaleniom Sądu I instancji w niniejszym przypadku co do kosztów winny znaleźć zastosowanie przepisy Kodeksy postępowania cywilnego odnoszące się nie do procesu lecz do postępowania nieprocesowego, do których należy także przedmiotowe postępowanie rejestrowe.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd Okręgowy oparł na przepisie art. 520 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc oraz art. 7 ustawy o KRS.